

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 1To/108/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5816010089
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 01. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Pavol Polka
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2019:5816010089.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Pavla Polku a sudcov JUDr. Vladimíra Kuráka a JUDr. Moniky Liptákovej, na verejnom zasadnutí konanom 15. januára 2019 prejednal odvolanie podané prokurátorom proti rozsudku Okresného súdu Námestovo, č.k. 4T/30/2016-161 zo dňa 28.8.2018 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie prokurátora **z a m i e t a**, pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Námestovo, č.k. 4T/30/2016-161 z 28.8.2018, bol obžalovaný I. E. uznaný za vinného, že:

„dňa 18.01.2014 v čase okolo 05:00 hod. v Trestenej na námestí M. R. Štefánika pri bare Triáda, fyzicky napadol W. J., nar. XX.XX.XXXX, a to tak, že ho jedenkrát udrel otvorenou dlaňou do oblasti tváre a následne ho niekoľkokrát udrel päsťou do oblasti tváre a hlavy, na čo W. J. spadol na zem, kde ho znova udieral päsťou do oblastí tváre a hlavy, čím mu spôsobil zlomeninu nosových kostí s posunom, pomliaždenie a krvný výron v oblasti pravej očnice s krvným výronom pod spojovkou pravého oka a pomliaždenie v oblasti lícnej kosti vpravo s dobou liečenia a obmedzenia v obvyklom spôsobe života do 27.01.2017“,

čím spáchal prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zák. a prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. Okresný súd podľa § 44 Tr. zák. upustil od uloženia súhrnného trestu vzhľadom na rozsudok Okresného súdu Námestovo, sp.zn. 4T/85/2015 zo dňa 18.4.2017 v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline, sp.zn. 1To/10/2018 zo dňa 24.4.2018

Zo zápisnice o hlavnom pojednávaní z 28.8.2018 (č.l. 158-160 spisu) vyplýva, že po vyhlásení rozsudku, jeho odôvodnení a po poučení o opravnom prostriedku obžalovaný prehlásil, že sa vzdáva práva podať odvolanie aj za všetky oprávnené osoby. Obhajca obžalovaného prehlásil, že sa vzdáva práva podať odvolanie a prokurátor prehlásil, že žiada doručiť rozhodnutie súdu.

Dňa 10.9.2018 súdu prvého stupňa bolo doručené odvolanie prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Námestovo, sp.zn. 4T/30/2016 vyhláseného dňa 28.8.2018, a to čo do výroku o treste, a to v neprospech obžalovaného I. E..

Dňa 29.10.2018 súdu prvého stupňa bolo doručené odôvodnenie odvolania podaného prokurátorom, ktorý po konštatovaní základných faktov veci uviedol nasledovné odvolacie argumenty:

„V predmetnom rozsudku Okresného súdu Námestovo sa nemožno stotožniť s výrokom o treste. Upustiť od uloženia súhrnného trestu možno vtedy, ak sa predchádzajúci trest považuje za celkom primeraný vo vzťahu k celej zbierajúcej sa trestnej činnosti. Teda mám za to, že upustenie od súhrnného trestu

by bolo možné iba za predpokladu, že už samotné trestné stíhanie páchatel'a a zhodnotenie jeho osoby a jeho trestného činu môžu mať samy osebe z hľadiska individuálnej a generálnej prevencie účinky, ktoré má inak len ukladaný trest odňatia slobody. Iba prejednanie trestnej veci pred súdom však môže byť dostačujúcim len u páchatel'a, u ktorého to dovoľujú možnosti nápravy vzhľadom na jeho osobné pomery. U obžalovaného takáto situácia neprichádza do úvahy, lebo v komplexe podľa aktualizovaného registra trestov bol tento 5-krát súdne trestaný pre rôznu trestnú činnosť. Za tejto situácie potom akékoľvek upustenie od uloženia súhrnného trestu neprichádza do úvahy. Trestný zákon totiž vychádza zo zásady, že základným zmyslom trestu je ochrana spoločnosti pred trestnými činmi a ich páchatel'mi. Zmysel existencie noriem trestného práva je predovšetkým v tom, aby sa trestné činy buď vôbec nepáchali, alebo sa páchali v čo najmenšej miere. Ochrana spoločnosti pred páchatel'mi trestných činov tak robí z trestu prostriedok sebaobrany spoločnosti pred trestnými činmi. Trest má okrem toho pôsobiť výchovne, a to nielen na páchatel'a, ale aj na ostatných členov spoločnosti. Prítom generálna prevencia sa má uskutočňovať prostredníctvom individuálnej prevencie, pričom v zmysle týchto zásad okresný súd nepostupoval. Mám za to, že vzhľadom na osobu obžalovaného a jeho doterajší spôsob života nie je dôvodné očakávať nápravu obžalovaného a ochranu spoločnosti bez uloženia prísnejšieho trestu odňatia slobody, t.j. uloženia prísnejšieho súhrnného trestu odňatia slobody. Teda upustenie od uloženia súhrnného trestu vzhľadom na povahu spáchaných prečinov v ich súhrne a možnosť nápravy obžalovaného možno považovať za nedostatočnú a neprimeranú na dosiahnutie účelu trestu v zmysle Trestného zákona a naplnenie zásad individuálnej a generálnej prevencie.

Nedisciplinovanosť pri dodržiavaní povinností vyplývajúcich z právnych predpisov a sklony k páchaniu protiprávnej činnosti sú u obžalovaného I. E. zrejme z registra trestov, kde má 5 x záznam. V jednom prípade sa jednalo o trestný rozkaz Okresného súdu Stará Ľubovňa, pričom v tomto prípade sa na páchatel'a hľadí akoby nebol odsúdený. Ďalej sa jedná o podmienené zastavenie trestného stíhania Okresnou prokuratúrou Námestovo. Tretí záznam je rozhodnutie Vojenského tribunálu Marseille, následne trestný rozkaz Okresného súdu Ružomberok a v poslednom prípade predmetný rozsudok Okresného súdu Námestovo sp. zn. 4T/85/2015 zo dňa 18.04.2017 v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline sp. zn. 1To/10/2018 zo dňa 24.04.2018.

Z hľadiska hodnotenia osoby obžalovaného I. E. a možnosti jeho nápravy možno na základe uvedených skutočností konštatovať, že aj keď na obžalovaného už bolo pôsobené nielen sankciami spojenými s odňatím slobody a hrozbou trestom odňatia slobody, tak toto nemalo na neho žiadny výchovný vplyv, od páchania ďalšej protiprávnej a ani trestnej činnosti ho to neodradilo.

Prihliadajúc na zásady pre ukládanie trestov vyplývajúcich z ustanovenia § 34 ods. 4 Trestného zákona najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosti jeho nápravy, potom musím konštatovať, že upustenie od uloženia súhrnného trestu možno považovať za viac než mierne. Súd v danom prípade neprihliadol aj na záujem chránený Trestným zákonom, v danom prípade záujem na ochrane základných práv a slobôd, rovnoprávnosti ľudí bez ohľadu na ich národnú, etnickú, rasovú, náboženskú alebo inú príslušnosť a to čo sa týka skutku z rozsudku Okresného súdu Námestovo sp. zn. 4T/85/2015 zo dňa 18.04.2017. Mám za to, že upustenie od uloženia súhrnného trestu nesplní svoj účel u obžalovaného, keďže má byť zároveň vyjadrením i generálnej prevencie pred páchaním takejto trestnej činnosti, pretože ochrana spoločnosti pred negatívnymi javmi extrémizmu si vyžaduje flexibilný prístup k tomuto fenoménu. Cieľom by tak mala byť eliminácia a predchádzanie vzniku nežiaducich účinkov extrémizmu na spoločnosť. Mám za to, že prísnejší súhrnný podmienený trest odňatia slobody dostatočným spôsobom zabezpečí účel trestu z významu individuálnej ako aj generálnej prevencie trestu. Tu opätovne dávam do pozornosti, že sa jedná o súhrnný trest za tri úmyselné trestné činy a preto mám za to, že je namieste ukladať súhrnný trest odňatia slobody v hornej polovici zákonom stanovenej trestnej sadzby.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti mám za to, že Okresný súd Námestovo nesprávne rozhodol o treste obžalovaného a preto z uvedeného dôvodu navrhujem, aby odvolací súd na základe podaného odvolania, odvolaním napadnutý rozsudok zrušil vo výroku o treste a nahradil ho vlastným rozhodnutím“.

Súdny spis neobsahuje vyjadrenie obžalovaného k odôvodneniu odvolania podaného prokurátorom.

Na verejnom zasadnutí v konaní pred odvolacím súdom prokurátor navrhol zrušiť odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa s tým, že odvolací súd sám rozhodne tak, že uloží obžalovanému súhrnný trest odňatia slobody v druhej polovici zákonom stanovenej trestnej sadzby. Obhajca obžalovaného uviedol, že navrhuje odvolanie zamietnuť. Poukázal na to, že pôvodne uložený trest je v takej výške,

akú pre súhrnný trest navrhoval prokurátor vo svojej záverečnej reči v prejednávanej veci. Obžalovaný požiadal, aby odvolanie prokurátora bolo zamietnuté.

Krajský súd ako súd odvolací, predtým, ako začal plniť svoju preskúvavaciu povinnosť podľa § 317 Tr. por. zistil, že odvolanie prokurátora bolo podané včas, v lehote stanovenej § 309 Tr. por., odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v súlade s § 307 ods. 1 písm. a) Tr. por., odvolanie prokurátora bolo podané v neprospech obžalovaného, obsah odvolania spĺňa náležitosti § 311 ods. 1, ods. 2 Tr. por. a nedošlo k vzdaniu sa práva na podanie odvolania alebo k späťvzatiu podaného odvolania v zmysle § 312 Tr. por., a preto odvolací súd nepostupoval podľa § 316 Tr. por.

Podľa § 317 ods. 1 Tr. por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Prokurátor podal odvolanie proti rozsudku súdu prvého stupňa len proti výroku, ktorým okresný súd upustil od uloženia súhrnného trestu, ale odvolací súd vykonal všeobecný prieskum rozhodnutia súdu prvého stupňa o vine, ako i prieskum konania, ktoré predchádzalo odvolaním napadnutému výroku rozsudku súdu prvého stupňa, pretože z pohľadu páchatel'a a spravodlivosti žiadne rozhodnutie o treste nemôže obstať pri nezákonnom rozhodnutí o vine páchatel'a.

Odvolací súd zistil, že vo vzťahu ku skutkovým zisteniam tvoriacim podstatu súdených trestných činov (prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zák., prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák.) je napadnutý rozsudok výsledkom konania, v ktorom sa postupovalo podľa Trestného poriadku a v ktorom nedošlo k žiadnym chybám, ktoré by mohli mať vplyv na objasnenie skutkového stavu veci. V tejto súvislosti poukazuje odvolací súd na priebeh hlavného pojednávania v konaní pred prvostupňovým súdom, na ktorom obžalovaný I. E. v zmysle § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por. urobil vyhlásenie, že je vinný zo skutku uvedeného v obžalobe. Obžalovaný zároveň odpovedal kladne na otázky podľa § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g), h) Tr. por. Súd prvého stupňa uznesením podľa § 257 ods. 7 Tr. por. vyhlásenie obžalovaného I. E. prijal.

Odvolací súd zistil, že súd prvého stupňa si vytvoril dostatočný skutkový základ k rozhodnutiu, ktorým upustil od uloženia súhrnného trestu. Na tomto mieste krajský súd poznamenáva, že argumenty prokurátora uvedené v písomných dôvodoch odvolania neboli spôsobilé zvrátiť výrok rozsudku súdu prvého stupňa, ktorým bolo upustené od uloženia súhrnného trestu.

Skutočnosť, že odvolateľ sa nestotožňuje s právnymi názormi súdu prvého stupňa v napadnutom rozsudku v súvislosti s výrokom, ktorým upustil od uloženia súhrnného trestu, nemôže sama osebe viesť odvolací súd k záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti záverov vyslovených súdom prvého stupňa.

Súd prvého stupňa rozviedol svoje skutkové a právne úvahy vo vzťahu k výroku, ktorým upustil od uloženia súhrnného trestu a tieto úvahy si odvolací súd osvojuje a v podrobnostiach na ne aj vo svojom rozhodnutí poukazuje. Na tomto mieste krajský súd pripomína, že v dvojinstančnom súdnom konaní rozhodnutia súdu prvého stupňa nadriadeného súdu tvoria jednotu a v prípade ak si nadriadený súd osvojuje správnosť záveru napadnutého rozhodnutia súdu prvého stupňa, je potom jeho úlohou zamerať sa na riešenie odvolacích námietok odvolateľ'a.

Z dôvodov odvolania prokurátora je nesporené, že tento namieta nesplnenie podmienok postupu súdu prvého stupňa v zmysle § 44 Tr. zák. a domáha sa uloženia prísnejšieho súhrnného trestu.

Treba uviesť, že trest je právnym následkom trestného činu, a teda musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu (zásada proporcionálnosti trestu) a je jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona. Tým je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon, t.j. na ochranu spoločnosti a na výchovu páchatel'a a ostatných občanov. Ochrana spoločnosti sa uskutočňuje dvoma prvkami, a to prvkom donútenia (represia) a prvkom výchovy. Oba prvky sa uplatňujú zásadne súčasne v každom treste.

Všeobecne treba uviesť, že Trestný zákon vychádza zo zásady, že základným účelom a cieľom trestu je ochrana spoločnosti pred trestnými činmi a ich páchatelmi. Zmysel existencie a prípadnej aplikácie noriem trestného práva je predovšetkým v tom, aby sa trestné činy buď vôbec nepáchali, alebo páchali v čo najmenšej miere. Ochrana spoločnosti pred páchatelmi trestných činov vrátane ochrany práv a slobôd jednotlivých občanov robí tak z trestu prostriedok sebaobrany spoločnosti pred trestnými činmi. Trest má však okrem toho pôsobiť výchovne, a to nielen na páchatela, ale aj na ostatných členov spoločnosti. Pritom generálna prevencia sa má uskutočňovať prostredníctvom individuálnej prevencie. Ak sa teda páchatelovi zabráni v ďalšej trestnej činnosti, dáva sa tým najavo aj ostatným členom spoločnosti, ktoré správanie je nežiaduce, proti čomu je namierený Trestný zákon a takýmto spôsobom možno ovplyvňovať pozitívnu hodnotovú orientáciu občanov spoločnosti. Trest súčasne vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Z hľadiska týchto úvah odvolacieho súdu možno potom dospieť k záveru, že účel trestu v zmysle § 34 ods. 1 Tr. zák. tvorí jednotu, lebo sa musí vzájomne dopĺňovať. Záver súdu o možnosti nápravy páchatela musí byť vždy v plnom súlade s ochranou, ktorú súd uloženým trestom poskytuje chráneným záujmom spoločnosti, štátu a občanom pred útokmi páchatelov trestných činov.

Individuálna prevencia spočíva vo vytvorení podmienok na výchovu odsúdeného k tomu, aby viedol riadny život. Generálna prevencia má zabezpečiť nielen odradenie ostatných potenciálnych páchatelov od páchania trestných činov, ale i utvrdenie pocitu právnej istoty a spravodlivosti u ostatných členov spoločnosti. Spravodlivé a včasné uloženie trestu dáva ostatným členom spoločnosti najavo, že konanie, za ktoré bol uložený trest, je protiprávne a nežiaduce, varuje ich pred páchaním trestnej činnosti a posilňuje pocit právnej istoty a právneho štátu. Trestný zákon vychádza z jednoty individuálnej a generálnej prevencie, pričom obe tieto zložky sa navzájom dopĺňajú a podmieňujú. Disproporcja medzi jednotlivými druhmi prevencie v zásade vedie k nedostatočnému výchovnému pôsobeniu trestu tak na páchatela trestného činu, ako i na ostatných členov spoločnosti.

Podľa § 44 Tr. zák. súd upustí od uloženia súhrnného trestu podľa § 42 alebo od uloženia ďalšieho trestu podľa § 43, ak pokladá trest uložený skorším rozsudkom na ochranu spoločnosti a nápravu páchatela za dostatočný.

Pri rozhodovaní o prípadnej sankcii u obžalovaného I. E. v súvislosti so skutkom, ktorý spáchal 18.1.2014, okresný súd správne aplikoval ustanovenie § 34 ods. 4 Tr. zák., podľa ktorého pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy. Tieto zásady sú totiž aplikovateľné aj pri úvahách súdu smerujúcich k postupu v zmysle § 44 Tr. zák. a aj krajský súd pokladá trest uložený skorším rozsudkom na ochranu spoločnosti a nápravu páchatela za dostatočný. Skorším rozsudkom je v okolnostiach prípadu rozsudok Okresného súdu Námestovo zo dňa 18.4.2017, sp.zn. 4T/85/2015 v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline zo dňa 28.4.2018, sp.zn. 1To/10/2018, ktorým bol uložený obžalovanému I. E. súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 20 (dvadsať) mesiacov, výkon ktorého mu súd podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. podmienene odložil a podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. mu určil skúšobnú dobu na 30 (tridsať) mesiacov a bol mu uložený aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na dobu 3 (troch) rokov.

Krajský súd považuje za potrebné k odvolacím argumentom prokurátora uviesť, že z aktuálnych odpisov registra trestov zo 6.2.2018 a 15.1.2019 vyplýva, že obžalovaný I. E. má v registri trestov 3 záznamy a nie 5 záznamov, ako tvrdí prokurátor v dôvodoch svojho odvolania. Je pravdou, že register trestov ešte neobsahuje záznam o odsúdení obžalovaného rozsudkom Okresného súdu Námestovo zo dňa 18.4.2017, sp.zn. 4T/85/2015 v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline zo dňa 24.4.2018, sp.zn. 1To/10/2018. Zo skutkových okolností prejednávaných trestných činov nevyplývajú žiadne skutočnosti, ktoré by mali byť kvalifikované ako negatívny jav extrémizmu alebo že by konanie páchatela bolo namierené proti rovnoprávnosti ľudí bez ohľadu na ich národnú, etnickú, rasovú, náboženskú alebo inú príslušnosť. Z tohto uhľa pohľadu sa potom javí, že odvolateľ sa v podstate domáha sprísnenia trestu za skutok, ktorý bol prejednávaný vo veci vedenej na Okresnom súde Námestovo pod sp.zn. 4T/85/2015.

Odvolací súd preskúmal správnosť konania, ktoré predchádzalo napadnutému rozsudku prokurátorom a nezistil žiadne pochybenie. Nezistil ani chyby, ktoré odvolaním neboli vytykané a ktoré by boli takej

povahy, že by odôvodňovali po právoplatnosti rozsudku podanie mimoriadneho opravného prostriedku, a to dovolania na základe ustanovenia § 371 ods. 1 Tr. por.
Na základe týchto skutočností potom krajský súd ako súd odvolací odvolanie prokurátora podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.